

ens eget frie valg, også selv om man flygter og måske flygter af helt forfærdelige årsager, fordi man er forfulgt af politiske eller religiøse grunde osv. Når man har valgt at flygte til Danmark, er det, fordi man har tænkt sig at bo i Danmark.

Og hvis man har tænkt sig at bo i Danmark som indvandrer eller som flygtning, må det danske samfund stille nogle helt elementære betingelser for, hvordan man vil håndtere den situation. Vi har sagt fra Det Konservative Folkepartis side, at Danmark har en humanitær forpligtigelse til f.eks. at hjælpe FN-flygtninge, og vi varetager fuldt ud den opgave og synes, vi er vores ansvar bevidst. Men vi har også et ansvar for, at det danske samfund kommer til at fungere med de mennesker, som vi har inviteret hertil, og som har inviteret sig selv hertil, og de klarer sig altså bedst i det danske samfund ved at lære dansk.

Hvis jeg inviterede mig selv som gæst til et andet land, ville jeg med det samme sørge for at lære det pågældende lands skikke, sprog, normer, mentalitet og kultur, så jeg kunne klare mig i det land, jeg havde inviteret mig selv til, og sådan er det altså også i denne situation. Jeg synes, det er helt fint, og jeg synes, det er utrolig vigtigt, hvis man skal fungere som menneske, at man er sig sine kulturelle rødder bevidst – hvor kommer man fra, hvilken identitet har man, og hvilket sprog taler man? Men hvis man skal klare sig i Danmark, må det være et elementært krav at kunne dansk, og jeg kan ikke forstå, at der kan være så meget diskussion om det.

Vi må som lovgivere trods alt stille nogle krav om, at man skal kunne klare sig på dansk, både mundtligt og skriftligt. Det er ikke alle mulige andre ting, vi skal stille krav om. Hele diskussionen om flygtninge er selvfølgelig relevant, men når man nu har valgt at flygte til Danmark – det er jo trods alt også et frit valg, man kunne også være flygtet til andre lande – er det, fordi man godt kan tænke sig at bo i Danmark, og så skal man altså også lære dansk, og det må være hovedsproget.

Anne Bastrup (SF):

Jeg kan altså ikke undlade at sige, at det var dog en imponerende beskrivelse af det frie valg, flygtninge har.

Der er for tiden ca. 15.000 børn, dvs. en tredjedel af de tosprogede, der tager imod tilbudet om modersmålsundervisning, og det vil nok være på sin plads at præcisere, at forældrene til

disse børn ikke bruger tilbudet for sjov. Vi skal jo tænke på, at der dels er tale om flygtningebørn, hvor forældrene stadig har en drøm om at vende tilbage, når freden er kommet til deres land, dels om ægtefæller, som kommer fra oprindelseslandet og ikke kan tale det danske sprog, så sproget i hjemmet er et andet end dansk.

For at præcisere det: Det betyder, at hvis de unge andengenerationsindvandrere ikke lærer deres modersmål på et højt niveau, kan de få vanskeligt ved at tale med deres forældre. Det vanskeliggør deres identitetsdannelse, og risikoen for at blive utilpasset er efter min opfattelse nærliggende, hvis man end ikke kan tale ordentligt med sine børn. Der er i tidens løb foretaget mange undersøgelser, der viser, at jo bedre man fungerer på sit modersmål, jo bedre fungerer man på dansk.

Så vil jeg godt stille folketingsmedlemmerne et diskret spørgsmål: Hvorfor er det så stor en ulykke, at børnene får et højt niveau på både det oprindelige sprog og på dansk? Hvilke problemer løber det danske samfund ind i, når børn vokser op med viden om mange sprog? Hvilke problemer løber det danske erhvervsliv ind i, når et menneske kan forhandle på arabisk, hvis det skulle være nødvendigt for at få en kontrakt i land? Hvilke problemer løber dansk erhvervsliv ind i, når et menneske har fuld indsigt i og forståelse for den tyrkiske kultur samt forståelse for og indsigt i dansk kultur? Ville det ikke netop hjælpe i et eventuelt erhvervs-mæssigt fremstød?

Lad mig kort dvæle ved den situation, vi kan risikere at komme i, hvis man dropper den kommunale forpligtelse til at give modersmålsundervisning eller gennemfører tilbudet så indholdsløst, som nogle kommuner gør. Forældrene går til ambassaden og får den til at oprette modersmålsundervisning, eller de opretter en koranskole, en særlig skole ved siden af folkeskolen. Vi kan alle have en forestilling om, at undervisningen og metoderne til at meddele denne undervisning vil være forskellige fra de metoder, vi sætter pris på, at folkeskolen benytter. Hvis et barn på denne måde oplever et hårdt pres fra denne ekstraundervisning, samtidig med at presset fra folkeskolen er det sædvanlige danske, milde pres, som vi har erfaring for hjælper, skal der ikke megen forestillingsevne til at se, hvilke lektier barnet prioriterer. Vores ønske om også at give børn fra de etniske mindretal en god skoleundervisning vil simpelt